

РЕШЕНИЕ

№ 1892

гр. София, 14.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-II-Д, в закрито заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Мазгалов

Членове: Силвана Гълъбова
Мария Ем. Малоселска

като разгледа докладваното от Мария Ем. Малоселска Въззивно гражданско дело № 20221100506967 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба, вх. № 1858/20.06.2022 г. на длъжника в производството по изпълнително дело № 20229230400049 „ЗАД Д.Б.Ж И.З.“ АД, ЕИК *****, с която се обжалва налагането на заповед за задължително изпълнение на банковите сметки на дружеството, доколкото длъжникът твърди, че още преди образуване на изпълнителното дело е погасил задължението си към вискателя, а съдебният изпълнител е бил надлежно уведомен за изпълнението. От съда се иска да постанови връщане на неправомерно изтеглени суми в размер на 6628,61 лева.

От страна на вискателя в производството „ЗЕАД Б.В.И.Г.“ ЕАД е постъпило възражение, с което са изтъкнати доводи за неоснователност на жалбата. Вискателят поддържа, че изпълнителното дело е било образувано на 31.03.2022 г., а длъжникът е заплатил сума в размер на 5326,05 лева на 18.04.2022 г. Следователно дължими са останали разносните по изпълнителното дело, които длъжникът не е погасил. По изложените с възражението съображения счита, че правилно изпълнителното производство не е било прекратено. Моли жалбата да бъде оставена без уважение.

В мотивите си във връзка с обжалваното действие ЧСИ Г.Н. сочи, че жалбата е допустима, доколкото в действителност се обжалва отказът да бъде прекратено производството. Намира същата за неоснователна, тъй като плащането на сумата на вискателя е извършено след образуване на изпълнителното производство, а към момента на сезиране на органа по изпълнението с искане за прекратяването му, не са

били погасени дължимите на основание чл. 79, ал. 1 ГПК разноси по изпълнението. За пълнота сочи, че частта от сумата, постъпила по сметка на ЧСИ в изпълнение на наложения заповест, явяваща се двойно заплатена на вискателя, е била върната на длъжника. По отношение на остатъка, равняваща се на разноските по изпълнението, съдебният изпълнител подчертава, че доколкото въпросът за дължимостта им попада в предмета на настоящия спор, не е налице основание да приключи изпълнителното производство поради погасяване на задълженията по същото.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и материалите в кориците на изпълнителното дело, приема за установено следното:

Изпълнително дело № 20229230400049 по описа на ЧСИ Г.Н., е образувано въз основа на молба от 31.03.2022 г. срещу „ЗАО Д.Б.Ж. И.З.“ ЕООД за принудително събиране на присъдените в полза на вискателя „ЗАО Б.В.И.Г.“ ЕООД съгласно изпълнителен лист от 15.04.2021 г., издаден по ч.гр.д.№ 37576/2018 г. по описа на СРС, 150 с-в, и изпълнителен лист от 03.12.2021 г. по гр.д. № 67479/2018 г. по описа на СРС, 150 с-в. С молбата на основание чл. 18 ЗЧСИ на съдебния изпълнител е възложено да определи способа за изпълнение, като изрично е поискано да бъде наложен заповест по банковите сметки на длъжника. Към молбата за образуване са приложени доказателства за заплатеното от вискателя на неговия процесуален представител адвокатско възнаграждение за изпълнителното производство в размер на 558,48 лева с вкл. ДДС.

Приетите разноси за такси по изпълнението са в размер на 98,40 лева.

По делото на 13.05.2022 г. е изготвена покана за доброволно изпълнение до длъжника, както и заповестно съобщение до „У.Б.“ АД, с което се налага заповест на банковите сметки на длъжника за сумите по изпълнителните листове и за разноските по изпълнението.

На 07.06.2022 г. същите са изпратени на длъжника по електронен път.

На същата дата по делото е постъпило изявление на длъжника до органа по изпълнението, към което е приложено платежно нареждане за сума в размер на 5326,05 лева, заплатено по сметка на вискателя преди да бъде изпратена покана за доброволно изпълнение и да бъде наложен заповест на банковите сметки на длъжника. От съдебния изпълнител е поискано, като съобрази извършеното плащане, да вдигне наложения заповест, както и да не разпределя суми по изпълнителното дело.

На 10.06.2022 г. по делото е постъпило становище от вискателя, с което последният е уведомил ЧСИ, че счита за дължими разноските за производството в размер на 656,88 лева с вкл. адвокатско възнаграждение, които не са били заплатени на вискателя с извършеното на 18.04.2022 г. плащане.

С разпореждане от 13.06.2022 г. съдебният изпълнител, като е приел, че е сезиран с искане по чл. 433, ал. 2 ГПК, позовавайки се на нормата на чл. 79, ал. 1 ГПК, като е съобразил, че в изпълнение на наложения заповор на банковите сметки на длъжника по изпълнителното дело е постъпила сума, необходима за погасяване на задълженията, е разпоредил да се вдигне наложеният заповор на банковата сметка на длъжника и е отказал да приключи производството по делото.

Въз основа на горните фактически констатации, настоящият състав намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК, срещу действия на ЧСИ, подлежащо на обжалване действие по см. на чл. 435, ал. 1, т. 6, вр. чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК, доколкото с обжалваното разпореждане органът по изпълнението е оставил без уважение искането за прекратяване на производството по изпълнителното дело поради плащане, извършено преди образуването му, с което е бил сезиран. Ето защо жалбата е допустима.

По същество на въпросите, поставени за разглеждане с жалбата, въззивният съд приема следното:

Съобразно нормата на чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК, изпълнителното производство се прекратява с постановление, когато длъжникът представи разписка от взыскателя, надлежно заверена, или квитанция от пощенската станция, или писмо от банка, от които се вижда, че сумата по изпълнителния лист е платена или е внесена за взыскателя преди образуване на изпълнителното производство.

В конкретния случай никоя от посочените в обсъжданата разпоредба хипотези не е налице. Установява се, че изпълнителното производство е било образувано на 31.03.2022 г., а плащане към взыскателя на сумите по изпълнителните листове е било извършено на 18.04.2022 г. Следователно и длъжникът е дал повод за образуване на изпълнителното производство, доколкото към датата на подаване на молба до органа по изпълнение с приложени към същата изпълнителни титули, вземанията по листовите не са били погасени.

Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 1 ГПК разноските по изпълнението са за сметка на длъжника, освен в случаите, когато делото се прекрати съгласно чл. 433, освен поради плащане, направено след започване на изпълнителното производство. Казусът е именно такъв. Независимо от обстоятелството, че към момента на извършване на плащане по сметка на взыскателя длъжникът не е получил покана за доброволно изпълнение, към посочения момент производството е било висящо, а взыскателят вече е извършил разноси във връзка със същото. Ето защо и доколкото длъжникът с поведението си е дал повод за образуване на делото, то и разноските по изпълнението /такси и адвокатско възнаграждение/ следва да останат в тежест на последния.

С жалбата не са ангажирани в условията на евентуалност доводи за размера на адвокатското възнаграждение, заплатено от вискателя на процесуалния му представител, предвид което за въззивния съд не е налице правомощие да намалява същото служебно.

С оглед изложеното, подадената срещу постановлението, с което съдебният изпълнител е отказал да прекрати производството поради извършено от длъжника преди образуване на изпълнителното дело плащане, жалба е неоснователна. *Съдебният изпълнител следва да извърши погасяване на непогасените към момента на депозиране на искането от длъжника вземания на вискателя за разноси по изпълнителното дело, едва след което да приключи производството.*

По отношение на другото заявено от жалбоподателя искане, а именно да се постанови връщане на неправомерно изтеглени суми в размер на 6628,61 лева, следва да се посочи, че така заявено в производството, развиващо се по реда на чл. 435 и сл. ГПК, искането е недопустимо и следва да се остави без разглеждане.

При действието на ГПК /в сила от 01.03.2008 г./ възможността за обжалване на действията на съдебния изпълнител е ограничена от законодателя, като е сведена до лимитативно изброени актове, подлежащи на обжалване само от посочен в закона кръг лица. Също така актовете могат да бъдат обжалвани само на изброените от законодателя основания, което изключва всяко разширително тълкуване на разпоредбите както относно легитимацията, така и относно основанията, на които действията и актовете на органа по изпълнението могат да бъдат обжалвани.

Съгласно чл. 435, ал. 2 ГПК длъжникът може да обжалва постановлението за глоба, насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестируемо, отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението, отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485 ГПК, определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470 ГПК, както и в случаите по чл. 486, ал. 2 ГПК, отказа на съдебния изпълнител да спре, да прекрати или да приключи принудителното изпълнение, разноските по изпълнението.

Съдът в това производство не разполага с правомощие да упражнява контрол върху действието по налагане на заповед върху вземания на длъжника, доколкото не се касае за хипотеза на нарушения на правилата на несеквестируемостта. Съдът не разполага и с правомощие да задължи съдебния изпълнител с нарочен диспозитив да върне сума, която длъжникът счита, че се явява надвнесена. В правомощията на органа по изпълнението е да извърши такава констатация и да върне на длъжника платеното два пъти. В случай че е налице двойно плащане, а надвнесеното не бъде възстановено от съдебния изпълнител, редът за защита на длъжника не е този по чл. 435 и сл. ГПК. Ето защо и в тази част жалбата следва да се остави без разглеждане.

Мотивиран от изложеното, Софийски градски съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба, вх. № 1858/20.06.2022 г., подадена от „ЗАД Д.Б.Ж И.З.“ АД, ЕИК *****, длъжник по изпълнително дело № 20229230400049 по описа на ЧСИ Г.Н., в частта, с която се обжалва разпореждане, изх. № 2847/13.06.2022 г., с което е оставено без уважение искането за прекратяване на производството на основание чл. 433, ал. 1, т. 1 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба, вх. № 1858/20.06.2022 г., подадена от „ЗАД Д.Б.Ж И.З.“ АД, ЕИК *****, длъжник по изпълнително дело № 20229230400049 по описа на ЧСИ Г.Н., в частта, с която се иска съдът да постанови връщане на неправомерно изтеглени суми в изпълнение на наложен по изпълнителното дело заповест в размер на 6628,61 лева.

Решението в частта, с която жалбата е оставена без разглеждане, подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчване на препис, а в останалата част е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____